

dat bij de beoordeling of een standaardbeding waarin een leverancier zich het recht voorbehoudt om de gasprijs te wijzigen, beantwoordt aan de in deze bepalingen gestelde eisen van goede trouw, evenwicht en transparantie, wezenlijk belang moet worden gehecht aan met name:

- de vraag of in de overeenkomst de reden voor en de wijze van aanpassing van deze prijs transparant worden toegelicht, zodat de consument aan de hand van duidelijke en begrijpelijke criteria eventuele wijzigingen van deze prijs kan voorzien. Wanneer vóór sluiting van de overeenkomst daarover geen informatie is verstrekt, kan dit in beginsel niet worden goedge maakt enkel door het feit dat de consumenten in de loop van de uitvoering van de overeenkomst redelijke tijd vooraf zullen worden geïnformeerd over de prijsaanpassing en hun opzeggingrecht mochten zij deze aanpassing niet wensen te aanvaarden, en
- de vraag of de consument in concreto daadwerkelijk zijn opzeggingsrecht kan uitoefenen.

Het is de taak van de verwijzende rechter om bij deze beoordeling rekening te houden met alle omstandigheden van het concrete geval, daaronder begrepen alle bedingen van de algemene voorwaarden van de consumentenovereenkomsten waarvan het omstrede beding deel uitmaakt.

(¹) PB C 211 van 16.7.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 21 maart 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Hongarije) — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége/Oskar Shomodi

(Zaak C-254/11) (¹)

(Ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid — Klein grensverkeer aan de landbuitengrenzen van de lidstaten — Verordening (EG) nr. 1931/2006 — Verordening (EG) nr. 562/2006 — Maximumduur van verblijf — Berekingsregels)

(2013/C 156/05)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Verwerende partij: Oskar Shomodi

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Magyar Köztársaság

Legfelsőbb Bírósága — Uitlegging van de artikelen 2, sub a, 3, punt 3, en 5 van verordening (EG) nr. 1931/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van regels inzake klein grensverkeer aan de landbuitengrenzen van de lidstaten en tot wijziging van de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst (PB L 405, blz. 1), en van de overige relevante bepalingen van het Schengenacquis — Weigering om een onderdaan van een derde land in het kader van de regeling inzake klein grensverkeer toegang te verlenen tot het grondgebied van een lidstaat, op grond dat de totale duur van de afzonderlijke verblijven van de betrokkene in de lidstaat in kwestie binnen een periode van zes maanden voorafgaand aan het bestreden verzoek om toegang de maximaal toegestane duur heeft overschreden — Regels voor de berekening van de maximumduur van het verblijf onder de regeling inzake klein grensverkeer

Dictum

- 1) Verordening (EG) nr. 1931/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 tot vaststelling van regels inzake klein grensverkeer aan de landbuitengrenzen van de lidstaten en tot wijziging van de bepalingen van de Schengenuitvoeringsovereenkomst, moet aldus worden uitgelegd dat de houder van een vergunning voor klein grensverkeer, die is afgegeven in het kader van de bij deze verordening ingestelde specifieke regeling voor klein grensverkeer, zich binnen de grenzen die zijn vastgelegd in deze verordening en in de bilaterale overeenkomst die ter uitvoering van deze verordening tussen het derde land waarvan hij onderdaan is en de aangrenzende lidstaat is gesloten, vrij in de grenszone moet kunnen verplaatsen wanneer zijn verblijf aldaar niet wordt onderbroken, en na elke onderbreking van zijn verblijf aanspraak moet kunnen maken op een nieuw verblijfsrecht voor drie maanden.
- 2) Artikel 5 van verordening nr. 1931/2006 moet aldus worden uitgelegd dat een onderbreking van het verblijf als bedoeld in dat artikel zich voordoet wanneer de grens tussen de naburige lidstaat en het derde land waar de houder van de vergunning voor klein grensverkeer verblijft in overeenstemming met de in die vergunning vastgestelde voorwaarden wordt overschreden, ongeacht de frequentie van deze overschrijding en zelfs indien zij meerdere keren per dag plaatsvindt.

(¹) PB C 232 van 6.8.2011.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 11 april 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court — Ierland) — Peter Sweetman e.a./An Bord Pleanala

(Zaak C-258/11) (¹)

(Milieu — Richtlijn 92/43/EEG — Artikel 6 — Instandhouding van natuurlijke habitats — Speciale beschermingszones — Beoordeling van gevolgen van plan of project voor beschermd gebied — Criteria voor beoordeling van waarschijnlijkheid dat dergelijk plan of project natuurlijke kenmerken van betrokken gebied aantast — Gebied „Lough Corrib” — Project „aanleg buitenste rondweg N6 Galway City”)

(2013/C 156/06)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General, Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Verwerende partij: An Bord Pleanala

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supreme Court, Ireland — Uitlegging van artikel 6, leden 3 en 4, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7) — Beoordeling van de gevolgen van een plan of project voor een beschermd gebied — Criteria voor de beoordeling van de waarschijnlijkheid dat een dergelijk plan of project de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied zal aantasten — Aanleg van een weg door een gebied dat als speciale beschermingszone is voorgesteld

Dictum

Artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna moet aldus worden uitgelegd dat een plan of project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een gebied, de natuurlijke kenmerken van dat gebied aantast indien het in de weg kan staan aan het duurzame behoud van de in deze richtlijn bedoelde bepalende kenmerken van het betrokken gebied die verband houden met de aanwezigheid van een prioritair natuurlijke habitat waarvan het doel van instandhouding ervan ertoe heeft geleid dat dit gebied op de lijst van GCB's is opgenomen. Bij de beoordeling daarvan moet het voorzorgsbeginsel worden toegepast.

(¹) PB C 226 van 30.07.2011.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 11 april 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supreme Court of the United Kingdom — Verenigd Koninkrijk) — The Queen, op verzoek van David Edwards, Lilian Pallikaropoulos/Environment Agency, First Secretary of State, Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Zaak C-260/11) (¹)

(Milieu — Verdrag van Aarhus — Richtlijn 85/337/EEG — Richtlijn 2003/35/EG — Artikel 10 bis — Richtlijn 96/61/EG — Artikel 15 bis — Toegang tot rechter inzake milieuaangelegenheden — Begrip „niet buitensporig kostbare” gerechtelijke procedures)

(2013/C 156/07)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Supreme Court of the United Kingdom

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos en The Queen

Verwerende partijen: Environment Agency, First Secretary of State en Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Supreme Court of the United Kingdom — Uitlegging van artikel 10 bis van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (PB L 175, blz. 40), zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad — Verklaring van de Commissie (PB L 156, blz. 17) — Uitlegging van artikel 15 bis van richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (PB L 257, blz. 26), zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG — Uitlegging van artikel 9, lid 4, van het Verdrag van Aarhus betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, namens de Europese Gemeenschap gesloten bij besluit van de Raad van 17 februari 2005 (PB L 124, blz. 1) — Veroordeling van de in het ongelijk gestelde partij in de kosten van het geding — Begrip „niet buitensporig kostbare” gerechtelijke procedure

Dictum

Het vereiste van de artikelen 10 bis, vijfde alinea, van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten en 15 bis, vijfde alinea, van richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging, zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003, dat de gerechtelijke procedure niet buitensporig kostbaar is, impliceert dat de in deze artikelen bedoelde personen er niet van worden weerhouden om een binnen de werkingssfeer van deze artikelen vallend beroep in rechte in te stellen of voort te zetten wegens de financiële last die hieruit kan voortvloeien. Een nationale rechter moet, wanneer hij uitspraak moet doen over de verwijzing in de kosten van een particulier wiens vordering in een milieuzaak is afgewezen of, meer in het algemeen, wanneer hij, zoals het geval kan zijn voor de rechterlijke instanties van het Verenigd Koninkrijk, in een eerder stadium van de procedure een standpunt moet innemen over een eventuele beperking van de kosten die ten laste van de in het ongelijk gestelde partij kunnen worden gebracht, de naleving van dit vereiste verzekeren, rekening houdend met zowel het belang van de persoon die zijn rechten wil verdedigen als het algemeen belang verband houdend met de bescherming van het milieu.

Bij deze beoordeling mag de nationale rechter zich niet uitsluitend op de economische situatie van de betrokkene baseren, maar moet hij eveneens een objectieve analyse maken van het bedrag van de kosten. Voorts kan hij rekening houden met de situatie van de betrokken partijen, de redelijke kans van slagen van de verzoeker, het belang dat voor de verzoeker en voor de bescherming van het milieu op het